

De orde bewaken tijdens een demonstratie vol creativiteit en optimisme

Den Haag, 29 maart 2004

door Kirsten Vos

Robbert Baruch, namens de PvdA lid van de staten van de Provincie Zuid-Holland, was in het begin van de jaren 80 lid van de CPN, net als zijn ouders. Daarnaast was hij actief bij het Vredesplatform in Leiden en bij Stop de Neutronenbom. Hij was tegen de oorlog, tegen de kernwapens en voor vrede. Tijdens de demonstratie van 29 oktober 1983 was hij als lid van de ordedienst aanwezig om te voorkomen dat zaken uit de hand liepen en dingen te regelen.

De ordedienst?

De vrijdag van tevoren is hij om 19.00 uur op het Binnenhof verschenen. Hij kreeg daar zijn instructies nadat hij zich had gemeld bij de organisatie. 's Nachts moesten ze voorkomen dat de spandoeken vernield werden door dronken mensen die na het uitgaan zin hadden om eens lekker iets kapot te maken. Hij moest het terrein tussen het Malieveld en het Binnenhof controleren. De volgende dag stond hij opgesteld bij het podium op het Malieveld, waar hij in een herkenbaar vestje aanspreekpunt was voor pers, politie en deelnemers aan de demonstratie. De instructies die hij had gehad waren vrij ontspannen, vooral gericht op regelen en helemaal niet op 'agressieve ordehandhaving'.

De sfeer

"Er hing een sfeer van creativiteit en optimisme, het was de Punk-tijd." Om aan te geven hoe ontspannen de sfeer was: "Nog weken na de demonstratie stonden er contactadvertenties in de Volkskrant van mensen die elkaar hadden ontmoet op de demonstratie en elkaar weer wilden zien." (...) "Ik deed het ook wel omdat mijn vriendjes het deden. Het was leuk en spannend." Dat laatste geeft overigens goed aan hoe gemoedelijk de sfeer was (KV). "Er was wel een vliegtuigje van het rechtse Oud Strijders Legioen, met een tekst als "miljoenen blijven thuis" of zo."

"De" vredesbeweging na de demonstratie

"Er was wel verschil in inzicht binnen de vredesbeweging. In grote lijnen stonden IKV en CPN tegenover elkaar na de demonstratie. Dat was daarvoor minder. Er ontstonden nieuwe standpunten en de prominente figuren, Mient Jan Faber en Sienie Strikwerda, zeiden niet altijd wat wij vonden. De gematigden onder leiding van het IKV waren voor het houden van een volkspetitionnement, terwijl met name de kraakbeweging radicaliseerde, deels uit frustratie, deels simpelweg uit behoefte om rel te schoppen. De mensen waren het aardig zat, na de demonstratie, het IKV was soft en wee en erg idealistisch. Het CPN stond vooral erg afwijzend tegen het idee dat Nederland ingelijfd werd als provincie van Amerika. Het CPN is later deels opgegaan in Groen Links en deels verder gegaan als NCPN."

Het effect van de demonstratie

"De demonstratie had twee doelen. We wilden de politiek overtuigen door te laten zien hoeveel mensen het met ons eens waren. Dat is dus niet gelukt: de politiek is niet overtuigd. Er werd wel een sterk signaal afgegeven. Het was vooral goed voor de mensen die meeliepen,

het gevoel, de sfeer die er was, de saamhorigheid, dat was goed voor de mensen die meeliepen. Mensen konden laten zien dat het volk wel degelijk macht heeft, het was een daad tegen de verontachtzaming van de stem van het volk. Het waren vooral actieve en felle mensen die meeliepen. Er waren mensen bij die de oorlog hadden meegemaakt en nooit meer oorlog wilden. Het hielp dat er zoveel mensen waren en dat er zoveel VIP's waren, dat gaf een gevoel van belang."

###

voor meer informatie over Robbert Baruch: www.robberbaruch.nl

KV, 31 maart 2004